

RIJEČ KOJA OBRAĆA

Riječ Božja postaje živa tek kad dopre do ljudskog srca. Onog trena kada je srce prepozna ona postaje govor, a govor poziva na dijalog. Tek kroz dijalog stvara se osobni odnos između Boga i čovjeka, između mene i Boga. Čuti Božju riječ u srcu postaje spasonosni trenutak života.

U životu sv. Franje riječ također ima presudnu ulogu. Nekoliko je iskustava riječi kod njega koje bi valjalo izdvojiti. U zarobljeništvu u Perugii Franjo čita Evanđelje, zatim dolazi trenutak u kojem Franjo čuje glas: „*Želiš li služiti slugi ili Gospodaru?*“, nakon kojega slijedi glas s raspela u crkvi sv. Damjana i kao posljednji moment Franjina iskustva riječi javlja se Evanđelje o poslanju učenika. Franjo doživljava Riječ kao njemu upravljen govor i odgovara, a rezultat njegova odgovora smo i mi danas. Svi smo se obvezali samo na jedno: „***Pravilo i život Manje braće jest ovo: obdržavati sveto Evanđelje Gospodina našega Isusa Krista živeći u poslušnosti, bez vlasništva i u čistoći.***“ Svi smo obećali biti sluge Riječi.

Iz Franjina života, ali i iz života mnogih drugih svetaca, jasno je da nam Bog svakodnevno i na više načina progovara. Franjo nam pokazuje još jedan primjer vezan uz Riječ; nije uvijek lako odgovoriti na poziv upućen u Riječi. Nije ga lako prepoznati. Tako Franjo nakon mističnog iskustva u sv. Damjanu shvaća doslovno ono na što ga glas poziva. Kasnije dolazi do zaključka da je pozvan obnoviti živu Crkvu, ali ono što kod Franje ostaje jest trenutna reakcija i odgovor onome što se od njega tražilo.

Čuti Božju Riječ dano je svima, ali malo ih je čuje. Zašto je to tako? Doživljena Riječ Božja poziva na promjenu, na obraćenje, a promjene nas redovito plaše. Nemamo hrabrosti odazvati se. Sviđa nam se svakodnevna uhodanost i ne želimo uzdrnavati svijet u kojem nam je tako dobro. A Riječ nas konstantno poziva na obraćenje.

Obraćenje se događa na dva načina: milosnim Božjim zahvatom, kao kod sv. Pavla ili dugotrajnim promišljanjem same Riječi. Kad govorimo o obraćenju, svi bismo najradije da nas to obuhvati odjednom, da ne ulažemo puno truda. Bog bi nam time posvjedočio da jest i kao da bi svi problemi nestali. Važnije je čitati Riječ Božju

nego čekati taj milosni Božji zahvat, jer Riječ Božja je abeceda redovničkog života. Prispodoba o Lazaru i bogatašu jasno nam o tome svjedoči. Naglo obraćenje također zahtjeva vremena. I takvo obraćenje poziva na promjenu mentaliteta i ponovno obraćanje uvijek iznova.

Svi mi ovdje prisutni odazvali smo se Riječi, a svi smo ipak potrebni obraćenja. U Franjino vrijeme redovnike se nazivalo obraćenicima. Ako vidimo kako se danas nas naziva, očito je kako stvari nisu u redu. Svijet je takav kakav je i nije nam baš sklon, ali je li on jedini krivac što iz dana u dan gubimo na vjerodostojnosti? Isus nam je davno navijestio muku življenja u ovom svijetu. On nas želi u njemu, ali ne želi da budemo od njega. Naš nedostatak hrabrosti da mijenjamo sebe očituje se u prebacivanju krivnje na drugoga, na svijet. Zar nismo pozvani mijenjati taj svijet? Na žalost, za primjetiti je kako on mijenja nas.

Bog nam svakodnevno govori. Nama tim više jer imamo privilegiju slušanja Njegove Riječi svako jutro, a po samom načinu života koji smo izabrali dužni smo razmatrati Božju Riječ. Otvoriti se Božjoj Riječi omogućuje nam da i druge njoj dovedemo. Našli smo u njoj nešto što smo doživjeli kao nama upućeno, ali ne smijemo tu stati. Pozvani smo uvijek iznova tražiti što nam Božja Riječ govori. Nije nam uvijek i odmah sve jasno, ali važno je činiti danas što nam je danas jasno. Sv. Franjo imao je beskrajno povjerenje u Riječ i svaki put kad nije znao što mu je činiti otvarao bi Sv. pismo.

Jednom smo Riječ čuli od nekog drugog i na nju se odazvali. Sad je na nama da druge pozovemo. Osluškivanjem Riječi možemo prepoznati što je baš za nas zapisano. Bog nas je stvorio da živimo sretni i zato nam u Riječi daje smisao života. Čovjeku nikada neće biti dobro dok se ne dogodi nutarnja promjena.

Tek u sabranosti u Riječi Božjoj otkrivamo govor nama upućen. Ponekad je potreban trenutak, ponekad sat, a ponekad i devetnica da uspijemo čuti što nam to Bog želi reći. Ne zamarajmo se vremenom, nego se otvorimo Riječi, primimo je u srce i radosno prenesimo drugima.

Fra Damir Ćiro Ćikara